

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 235/06-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť P., a. s., B., zastúpenej advokátkou JUDr. O. S., P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 14 Cb 185/05 a uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 8 C 241/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P., a. s., o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 16. februára 2006 doručené podanie P., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. O. S., P., označené ako „*Sťažnosť pre porušenie základného práva na spravodlivý súdny proces*“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľka namieta porušenie jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu tým, že Okresný súd Nové Zámky a Okresný súd Rimavská Sobota zamietli návrhy na obnovu konania. Sťažovateľka svoje návrhy na obnovu konania odôvodnila nálezom ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 23/05.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že je právnou nástupkyňou obchodnej spoločnosti B., a. s., N. Táto právna predchodkyňa podala 9. júna 2004 sťažnosť ústavnému súdu, v ktorej žiadala vysloviť porušenie práv v štyroch konaniach týkajúcich sa zaplataenia poplatku z omeškania. Ústavný súd preskúmal dve z napadnutých konaní a v náleze č. k. IV. ÚS 23/05-59 z 13. apríla 2005 vyslovil, že základné práva B., a. s., na rovnosť vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 druhej vety Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 13 ods. 3 a 4 a základné právo rovnosti účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15 Cob 27/2004 z 2. júna 2004 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co 102/03 z 5. mája 2004 porušené boli a zrušil napadnuté rozsudky.

Keďže skutková podstata spomenutých rozsudkov bola tá istá, týkala sa rozdelenia zdravotníckych zariadení na zmluvné a nezmluvné a z toho dôvodu namietaného porušenia základného práva na rovnosť vlastníckeho práva, ako aj porušenia základného práva rovnosti účastníkov konania, sťažovateľka podala návrh na obnovu konania vo veci sp. zn. 15 Cb 118/03 Okresnému súdu Nové Zámky a vo veci č. k. 13 Co 343/2003-65 Okresnému súdu Rimavská Sobota.

Okresný súd Nové Zámky zamietol 15. novembra 2005 návrh na obnovu konania uznesením sp. zn. 14 Cb 185/05. Okresný súd Rimavská Sobota zamietol 5. decembra 2005 návrh na obnovu konania uznesením č. k. 8 C 241/05-45.

Okresný súd Nové Zámky vo svojom uznesení konštatoval, že z nálezu ústavného súdu nezistil, že by sa tento zaoberal otázkou postúpenia pohľadávok, resp. nároku postupníka, ktorý v konkrétnom prípade vôbec nemusí byť zdravotníckym zariadením, a teda nie je rozhodujúce, či je zmluvným alebo nezmluvným zdravotníckym zariadením, resp. či je vôbec zaradený do sústavy zdravotníckych zariadení.

Okresný súd Rimavská Sobota vo svojom uznesení konštatoval, že namietaná nová skutočnosť, dôkaz, alebo ako je tomu v tomto prípade, nové rozhodnutie, muselo existovať v čase do vyhlásenia rozsudku prvostupňovým, resp. odvolacím súdom. Napadnuté

rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 6. mája 2004, nález ústavného súdu je z 15. júla 2004. Z uvedených chronologických súvislostí vyplýva, že nie je naplnená kogentná podmienka zákona pre pripustenie obnovy konania (bolo by v rozpore s procesnými zásadami prihliadať na skutočnosti, ktoré nastali po právoplatnosti rozhodnutia).

Sťažovateľka ďalej uvádza, že skutočnosti, ktoré namietala, existovali v čase pôvodného konania, a boli predmetom sťažnosti podanej 9. júna 2004 ústavnému súdu. Ústavný súd sa podľa nej nemohol zaoberať všetkými štyrmi prípadmi, preto sa zameril iba na dva vybrané, v ktorých zistil porušenie základných práv a príslušné rozsudky zrušil. V tom čase, teda v čase prvostupňového konania, ako aj odvolacieho konania, existovali skutočnosti, ktoré bolo možné dokázať iba po doručení nálezú ústavného súdu z 13. apríla 2005, nie z 15. júla 2004.

Podľa sťažovateľky Okresný súd Nové Zámky a Okresný súd Rimavská Sobota nerešpektujú nález ústavného súdu. Okresný súd Rimavská Sobota zároveň rozhodol o obnove konania bez nariadenia pojednávania, čím porušil čl. 48 ods. 2 ústavy.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal takýto nález:

„Právo sťažovateľa na právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Nových Zámkoch pod č. k. 14 Cb 185/05 ako aj na Okresnom súde v Rimavskej Sobote pod č. k. 8 C 241/05-45 porušené bolo.

Zároveň žiadam Ústavný súd Slovenskej republiky o zrušenie rozhodnutí v uvedených veciach.“

Ústavný súd je pri predbežnom prerokovaní sťažnosti povinný preskúmať procesné náležitosti a predpoklady konania o nej.

Podľa § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje, a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Sťažovateľka napáda uznesenia, ktorými okresné sudy ako prvostupňové sudy zamietli návrhy na obnovu konania. Občiansky súdny poriadok vymenúva v § 202 uznesenia, proti ktorým odvolanie nie je prípustné. Uznesenie o zamietnutí návrhu na obnovu konania v tomto taxatívnom výpočte nie je uvedené. To znamená, že sťažovateľka mala k dispozícii opravný prostriedok proti napadnutým uzneseniam. Zároveň obidve uznesenia v súlade so zákonom obsahujú poučenie, že proti nim možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa ich doručenia prostredníctvom okresných súdov príslušnému krajskému súdu.

Z uvedených skutočností, ako aj zo zistenia ústavného súdu je zrejmé, že sťažovateľka nevyčerpala opravný prostriedok, ktorý jej Občiansky súdny poriadok poskytuje na ochranu jej základných práv, pričom napadnuté uznesenia nadobudli právoplatnosť v decembri 2005, resp. v januári 2006.

Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť sťažovateľky odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2006